

Redacția:
Strada Beriului Nr. 2.

Toate manuscrisurile ce privesc conținutul foii sunt a se adresa redacției.

Manuscrisuri nu se înapoiază — Epistole nefrancașe nu se primesc.

Un număr costă 16 bani.

ACTIVITATEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

Administrația:
Strada Beriului Nr. 2.

Prețul de abonament:
pe an 8 cor., pe 1/3 de an
4 cor., pe trei luni 2 cor.

Pentru România și străinătate:
Pe an 20 franci.

Inserțiunile se acordează conform
tarifului obicinuit.

EDITOR ȘI PROPRIETAR:
DR. AUREL MUNTEANU

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:
LAURIAN BERCIAN

Trei întrebări.

I.

Ilustrul bărbat V. A. Urechia în prețitul ziar »Apărarea Națională« binevoind a arăta unele argumente principale aduse de noi în favoarea mișcării contra pasivității, ne pune următoarele trei întrebări:

1. »Dacă pasivitatea de 3 decenii a demoralizat poporul aproape cu desăvârșire, bine era să nu se lase în calea demoralizării 30 de ani. De ce ați tăcut?«

2. »Dacă este o naivitate de-a aștepta dela adversari ușurarea activității parlamentare pentru Români, în ce s'a dobândit acea ușurare de Români cari abandonând pasivitatea s'au băgat în parlamentul dela Budapesta?«

3. »Că n'a existat pasivitate demnă de un popor? Va să zică, dacă exista era bine? Dar' a cui e vina că n'a existat o asemenea pasivitate? Poporul din cauza pasivității s'a demoralizat, îl cumpără candidații străini la deputație ca pe-o marfă? Mai mult decât groaznică afirmațiune, la auzul căreia nouă celor din România liberă nu ne-ar rămânea decât să punem pe cap sacul cu cenușe! Ne întrebăm însă, oare pe calea activității, adevărat stabilindu-se »concurența«, s'ar fi moralizat mai mult alegătorii români?«

Atât stima nemărginită ce simțim față de Ilustrul bărbat, cât și cauza mare în al cărei serviciu stăm, ne impune să răspundem la aceste întrebări.

Răspunsurile sunt pentru noi, cari totdeauna am fost pentru activitate

energică bărbătească parlamentară, credem, de tot ușoare.

Ad. 1. Și noi consimțim, că bine era să nu se lase poporul în calea demoralizării 30 de ani.

Că de ce am tăcut? la aceasta ar trebui să răspundă cei cari au tăcut; adevărat pasivității.

Noi, n'am tăcut. Dovadă sunt conferințele naționale din 1881, 1884 că activiștii cu toată energia și-au ridicat cuvântul contra pasivității.

Bărbați de inimă ca Dni N. Cristea, Ioan Lengeru, Ludovic Ciato, Dr. Ioan Bozocean, deja atunci au arătat cum se va exploata poporul nostru părăsit și dat în mâni străine prin pasivitate.

Ba dl Dr. Ioan Bozocean a declarat că: »Noi Brașovenii avem mandat dela alegătorii noștri, ca să ne declarăm contra pasivității«, va să zică și alegătorii unui centru român foarte însemnat s'au pronunțat deja atunci pentru activitate parlamentară.

Noi, generația mai tină, de atunci încoace nici când nu ne-am suprimat vederile, că: nu letargia, nu nelucrarea, va să zică nu pasivitatea, ci activitatea cinstită, bărbătească, are să producă schimbările dorite în situația noastră deplorabilă național-politică.

Noi, avem dară conștiința liniștită și curată, că ne-am făcut datorința, dureri, până azi fără mult rezultat! Acum însă așa credem, că lungă și groaznică experiență, pe care nimenea nu o poate nega și om de conștiință nu o poate nici ignora, îi va desluși pe toți bărbații noștri de inimă, că a fost o amăgire dureroasă așa numita rezistență pasivă, care de altfel nici n'a existat, cel mult pe hârtie, și în ideea

bunilor bărbați, cari cu bune intențiuni s'au luptat pentru decretarea ei; dar' trebuie să recunoască, că în așteptările lor s'au înșelat amar, prea amar!

Ad 2. Până azi, de când s'a decretat pasivitatea, prea Venerabile Domn, nu s'a băgat în parlamentul Ungariei nici un deputat, care să fi reprezentat interesele și drepturile noastre naționale.

Toți au fost membrii partidului guvernamental.

Unul, dl Dr. Nicolae Șerban și-a ridicat din când în când cuvântul în interesul cauzei noastre; a și eșit din partidul guvernului; și acest domn a și avut apoi greutăți foarte mari la alegerea ultimă, i-a pus guvernul un contra-candidat înzestrat cu multe zeci de mii de bancnote. Românii, poate, au mai și primit din banii străini, dar' de votat au votat pentru dl Dr. Șerban, pentru-că acest deputat totuși a făcut ceva și în chestii naționale.

La o ușurare, numai acei deputați de naștere români au putut conta la alegeri, cari numai de naștere au fost Români; cari însă nici când, nici cu o vorbă n'au apărut nici cel mai bagatel interes român, ci au votat orb și necondiționat totdeauna cu guvernul.

Din acestia unii apoi au și fost așezați în posturi grase, bună-oară fostul deputat Beleş a fost denumit de notar public în Arad, Rezei de inspector reg. școlar, etc.

La o ușurare a activității parlamentare dară deputații români, cari voesc să lupte pentru interesele și drepturile noastre, nici vorbă să se poată aștepta.

Trebuie să susținem dară, că ar fi o naivitate de-a aștepta cu lupta con-

stituțională, adevărat cu activitatea, până-ce adversarii noștri politici vor face mai ușoară (?) lupta noastră contra lor!

Acel »termin« e ascuns undeva în cel mai îndepărtat viitor! și numai o activitate energică, bărbătească și reală credem că l'ar putea scurta!

Dacă voim să așteptăm sosirea ușurării, apoi avem timp să dormim multe decenii.

CĂTRĂ PREOȚI ȘI POPORUL ROMÂN

»Voi sunteți lumina lumii, voi sunteți sarea pământului«, eată coroana ce o pune Christos asupra capului vostru, preoților! Arătați-vă dar demni de ea; dacă voi sunteți lumina lumii, apoi luminați bine poporul cel lipsit de lumină și-l scoateți din întunecul în care a zăcut până acuma; dacă voi sunteți sarea pământului, apoi indulgiți bine, poporul cel-ce atâta amărăciune a gustat până acuma, arătați-i calea care-l va duce la fericire, precum în această, așa și în cealaltă lume; fiți exemplul și lumina poporului, fiți adeverați următori ai lui Christos, pe care când l'a ispitit satana și i-a promis toate bunătățile lumii, numai să se lase de învățătura sa, prin care arăta oamenilor calea către mântuire și-i scoate din robia satanei, Christos, cel-ce a voit fericirea și mântuirea neamului omnesc, nici că s'a lasat a fi învins.

Astfel și voi fraților, puneți mai presus de toate fericirea poporului și a națiunii, și nu vă lăsați a fi învinși de satana, de inamicul nostru, care nu voeste decât sclăvia noastră; rețuzați-i promisiunile, și le spuneți ca poporului și națiunii nu sunt marfă de vândut; nu lăcomiți la nici un interes al lumii, care astăzi îl aveți și mâne îl perdeți ear, fapta rămâne în pta. Națiunea vă fie idolul pe care mai tare să-l iubiți în această lume, fiți tari, fraților în credință, fiți adeverați părinți ai poporului și națiunii.

FOIȘOARA

PEATRA DE OPAL

Legendă Mithologică

DE

CARMEN SYLVA

(Urmare și fine.)

Într-o noapte însă, Artemisa, venând în pădurea din jurul templului, zări lumina ce strălucea înăuntru și apropiindu-se, rămase încruntată, descoperind că divinul ei frate iubea o fiică a pământului și încă pe una dintre cele menite a sta totdeauna fecioară!

O clipă îi trecu prin gând, o cumplită pedeapsă: dac'ar stinge focul de pe altar, Myglis ar fi îngropată de vie; dac'ar arăta oamenilor faptele ei, fata vinovată, ar fi biciuită în fața obștei!

Dar' atunci ar da pe față și pe fratele său, pe care nimeni nu trebuie să-l vadă trăind, ci numai să-l slăvească în mersul său pe bolta cerească!

De aceea cu pas ușor, ea trecu peste undele mării, lăsând în urmă-i o largă brazdă de lumină, și, în următoarea noapte, în care

de nou vechia Myglis, Artemisa intră în Templu, și disprețuitoare, încrunțându-și privirea aspră-i, îi zise:

— Ești perdată! De-acum Zeul nu va mai trece pragul acesta, pe care eu veghez; ear' pe tine te voi prăpăsti în întunec și în desnădejde! Nici focul altarului n'ai cu ce-l mai hrăni, de nu va veni Zeul să-ți aprindă; deci, vei muri, căci ai îndrăznit să iubești pe Phoebus!

Myglis, mai albă decât raza ce cădea din cornul Artemisei, se prăbuși în genunchi, fără a mai zice un cuvânt.

Ea zări, ce-i drept, cum marea se făcea trandafirie sub pașii Zeului, care venea; dar' îl văzu depărtându-se, de teama umbrei ce sta neclintită pe pragul Templului.

Pe altar mai pălpăia când și când o slabă lucire; dar' copila nu-și avea mintea la dînsa; așa că, în zori, focul se stinse cu totul, ear' asupra lumii spăimântate, Soarele, ascuns de mâniaoasa Zeiță, nu mai răsări, și întunecul se întinse peste tot pământul.

Myglis, învilită în noapte, crezută că Phoebus o înșală și c'a luat alt drum, spre o altă țară mai fericită decât dînsa. Atunci numai văzu că focul se stinsese; dar' zădărnice se trudi să-l reaște cu suflarea, căci ridică doar' puțină cenușe ce-i flutura împrejur și-i cădea la picioare!

Cu brațele întinse, ea strînse atunci altarul la piept și-i dea o nouă căldură simțindu-și inima încinsă de-atâta foc, cât se poată aprinde o lume întreagă; dar' Artemisa atunci intră în Templu, și c'o săgeată, o țintul pe altar.

Sângele i-se scurse, picătură cu picătură, și Myglis rămase mai albă decât o statuă...

— Privește-ți iubita! zise atunci Artemisa rîzînd și desvîlindu-și fața. Așa pedepsesc eu pe fecioarele cari își uită datorile în brațele tale!

La aceste cuvinte, Apollon intră grabnic în templu și dete un groaznic țipet, vîzînd pe Myglis întinsă pe altar.

Copila îi surse încă, și ochii-i aproape stînși și-i întoarse cătră dînsul! El smulse săgeata; dar' nici un strop de sânge nu mai curse din pieptu-i.

O cuprinse la sin, să-i dea ear' nouă viață; dar' ea, în loc să re'nvie, se topi cu totul de-odată.

Atunci, Zeul fugi din Templu, blăstîmînd pe soră-sa, care rîdea ne'ndurată de disperarea lui, și ascunzîndu-se în nori, deslănțu asupra lumii o vijelie nebună și torente de ploaie!

Când fecioarele preotese putură ear' să intre în Templul Hestiei, găsiră focul stins, ear' pe Vestală nicăiri. Pe altar însă zăriră o peatră minunată: albă ca un vîl de virgină, albastră ca o rază de lună, verde ca marea, și c'o făcără trandafirie tremurînd în adînc.

Era ultima sărutare a lui Phoebus-Apollon!

CUGETĂRI.

Ce este credința în amor? Sublimul sau ridicolul. — Dacă iubești, fi fericit cu atât, nu căuta, nu cerceta... prea multă cugetare în amor, omoară iluziile... și ofilirea acestor flori gingașe întristează Amorul... și lui îi plac ochi limpezi și surizători... gură zimbătoare și fragedă... fața veselă și inimă nebulă. Musica ce-i încântă auzul și-i farmecă simțirea este musica veselă, concertul naturii în timpul primăverii... este ciocotirea sevei în tot ce-i încă viu și poate transmite viața. Plângi? Lacrămile tale se prefac în pulbere de ghiață... și cum Amorul umbli mai mult decât diaphan îmbrăcat... frica de îngheț îl silește să-și ia sborul.

»Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând laptele voastre cele bune, să mărească pe Tatăl cel ceresc, și să puteți urma cuvântul aceluia Christos, care a zis: »Eu sunt păstorul bun, viața și sufletul meu îl pun pentru turmă«.

Astfel și noi să fim gata a ne jertfi viața pe sacrul altar al națiunii pentru fericirea și mântuirea poporului și a națiunii române. Astfel făceau strămoșii noștri odinioară, și noi cu nimic să nu fim mai puțin decât dâșii.

Fraților preoți! Nu e datorința și chemarea unui preot a servi numai funcțiunile preoțești; nu, ci pe lângă serviciul și cultul divin avem de a servi poporului și națiunii, căci de avem noi lipsă de lucrători în via Domnului, de trei ori avem mai mare lipsă de lucrători în via națiunii.

Dacă deci datorința voastră, preoților, e sfântă și dublă, atunci împliniți-o, deșteptați poporul, învățați-l și-l spuneți, că suntem mândri de originea ce avem și de mărirea și eroismul strămoșilor noștri.

Spuneți mai departe poporului, că noi nu vom drepturile altora, dar' ale noastre încă nu le vom lăsa odată cu capul; drepturile noastre și egalitatea le pretindem totdeauna cu armele morale în mână, până-ce ne vom vedea justele noastre cereri realizate.

Ear' ție, brav popor român, îți zic: lasă nepăsarea, deșteaptă-te din somnul cel de moarte, arată semne de viață, arată înaintea lumii că tu ești mare și nemuritor; ascultă staturile celor-ce-ți voesc binele și fericirea ta, și ferește-te de acei ce se neguțătoresc cu tine și cu drepturile tale, că tu ești bun și ascultător, și numai renețării și trădătorii fac discordie între frații de un sânge. Inșe:

Cu cât românimea e mai insultată și asuprită, cu atât să ne fie mai scumpă, cu atât să o iubim mai tare. Să trăim pentru românime, ca să putem muri pentru ea. Toate luptele, toți martirii, tot sângele vărsat sunt tot atât de arderi aduse pe altarul ei.

În numele suferinței și al martiriului din trecut, vă provoc la lucru, căci știm câtă putere generatoare, câtă putere de reînviere este în poporul român. Copii ai unei națiuni asuprite, rămâneți credincioși stindardului vostru, căci se apropie ziua, când martiriul va lua capăt, când românimea ingenuchiată se va ridica, purtând pe frunte mărețea cunună a reînvierii sale.

Nu uitați că întâiul și cel mai mare factor al renașterii și întăririi unei națiuni este libertatea. Nimic nu veți putea face fără libertate. Păstrați suverenia străbunilor noștri, suverenia gloriei trecute, păstrați conștiința drepturilor voastre, căci prin aceasta susțineți libertatea și independența națională.

Va veni timpul, și nu e departe, când anii blăstămului vor lua capăt și noi vom putea dispune liberi de viitorul nostru cel glorios, zic glorios, pentru-că bardul român a fost inspirat din cer când a cântat despre viitorul românimii și i-a profetizat soartea astfel:

Viitor de aur România are
Și prevăd prin secolii a ei înălțare!

Dacă 12 apostoli, oameni simpli, dar' pătrunși de sfințenia chemării lor și însuflețiți de o credință tare, au fost în stare să schimbe fața lumii și să lățească evanghelia adevărului și dreptății între popoare; ce nu va face atunci un popor compact și tare de câteva milioane, când va fi însuflețit de credința neclintită a unui viitor ferice?

Veniți să arătăm lumii, că Românul nu e mort, precum credeau unii, și Românul deși a zăcut în letargie până acuma, dar' azi e deștept și unit în cugete și simțiri, voește să trăiască, dar' glorios.

N. P., preot.

Sinod parochial în Orăștie.

În 10 a l. c., s'a ținut sinodul par. ord. al bisericii gr.-or. din loc. Sinodul a fost deschis de către P. O. D. Protosprebiter V. Domșa, ca președinte, prin o vorbire acomodată și la înțeles, accentuând drepturile și datorințele, ce le are fie-care față de biserică și școală și a invitat sinodul a debate punctele, puse la ordinea zilei, cu obiectivitate, calmitate și dragoste frățească. A urmat apoi prezentarea raționamentului anului 1900, despre averea bisericească și școlii și avându-se deplină încredere în censurarea minuțioasă, făcută de co-

mitetul parochial s'a luat cu aprobare la cunoștință, mulțumindu-se sinodul numai cu cetera sumelor gen. dela diferitele titluri a înțelurilor și eșitelor, din cari s'a putut constata, că venitele bis. și cu deosebire școlare au crescut în acest an cu circa 800 cor. Diferitele fonduri s'administrează amărut literelor fundamentale și sunt în continuă creștere.

S'a cetit mai departe proiectul de Budget pe anul 1901, ale cărui puncte, afară de unul, au fost tractate și ele cu calmitatea accentuată în cuvântul de deschidere. Acel »unul« a fost întregirea salariului protosprebiterial la 800 fl., recunoscând însuși comitetul parochial de stărbită această sumă prin întregirea parochiei a II-a. Aici, la astfel de puncte delicate, care odinioară a fost circula vițios și a costat atâtea svrcoliri, te pune în uimire înstrăinarea poporului de conducătorii lui sufletești, cutezanța și nerușinea de a pași brusc și de a repeta la exclamări: »Vrei să mănci tot«. Auzi minune! Să mănci tot, acolo unde fiecare familie solvește numai 1 fl. taxă par. anuală, fără să facă ziua de lucru și să dea ferdelă de bucate, pentru-că celelalte venituri să acoper din averea bis. pentru amândoi parochii. Să mănci tot, acolo, unde prin concurs și-se garantează un salariu de 800 fl. și când constată oficioșii prin organele bis. că e stărbită suma și și-se întregeste de comit. par. cu 120 fl., condiționat, ca apoi să se publice concurs pentru par. a II-a, confirmându-se acel conclud de Prea Ven. consistor și alegându-se parochial al II-lea să-i denegi întregirea votată și aprobată de consistor, pe motiv, că după concludul cu cei 120 fl. au urmat alte serii de conclud, prin cari să reasumează acela?

Să mănci tot! acolo, unde azi să aduce un conclud de către comit. par. să înaintează pe calea oficioșilor legale la consist. și până la rezolvire finală să-l reasumezi aici acasă, nu prin unul, ci prin o serie de conclud, înarhivate în protocol, cu rezerva, ca după-ce și-ai împlinit pofta, să le folosești drept armă contra conducătorului tău sufleteș, sau mai bine zis, să faci resvăritre între preot și popor. Să mănci tot! acolo, unde făuritorii acestor conclud, folosindu-se de slăbiciunile poporului, demoralizat și înstrăinat în dârnicia pentru preot, biser. și școală, desvoaltă și nutrește ură contra a tot ce-i inteligent și prezentând pe inteligență drept distrugătoare a averilor bis. fiind prieteni cu aspirațiunile parochului, a delătura din sinul comitetului par. votând neîncredere chiar și persoanelor, cari au stat și stau mai aproape de binevoitori ai poporului și bisericii.

Vai vouă, fariseilor! cari, folosindu-vă de slăbiciunea aceasta a masei inculte, răsunăți cu ajutorul ei unele dășmăniri personale, uitând în momentele acele de delir, urmările de sastruoase ce potentați pentru alipirea de bis. și de preot. Și avem noi Românii mulți farisei de acestia, cari atât în adunări, cât și prin jurnale atacă și târle în noroi pe preoții bisericești, începând dela capul ei și până la moralistul cel din urmă și apoi își bat pieptul, că ei sunt singurii binevoitori ai poporului. Și ce cugetați? poporul îi crede? Eu zic da, pentru-că s'au înmulțit cetitorii și cu deosebire cetitorii de jurnale, cari, în lipsa de cultură adevărată, nu să aleg din ele cu altă știință, decât cu pasagiul, ce defăimează pe preot și prin ea biserica și apoi de aci încolo și-o mai netezește el printre cei cari nu știu ceti, n'ai bai. Și apoi ca să vedeți urmările școliei lor, n'aveți, decât să vă uitați împrejur și dându-vă bine seama, să vedeți, că în ce mod înspăimântător să înmulțește numărul acelora, cari drept loc și icoane de închinat își aleg cafeneaua și birtul. Despre afacerile noastre bisericești de ocamdată numai atâtea.

Ninus.

AGENDELE DIRECȚIUNII — DUPĂ ÎNCHIEIEREA ANUALĂ

Conform promisiunii din numărul trecut, lăsăm să urmeze »Agendele direcțiunii după încheierea anuală« întocmai.

Avem nădejde, că fiecare acționar va trage folosul de lipsă din acest tractat instructiv și nu va suferi, ca în trecut, ca direcțiunea să iee în zeflema ori-ce obiecțiune făcută din partea acționarilor, cari știu cugeta cu capul lor și nu sunt orbiți de lustrul închipuit, de altcum numai spoială, a unor monopolisatori de interese particulare și de nemotenie.

În nrul viitor vom da loc »Dispozițiilor penale« și ne vom nisa la le gârnisi cu casuri concrete „Ardeleana-Idé“.

Eată articolul:

Lucrările pentru încheierea bilanțului pe anul de gestiune expirat sunt parte în curgere, parte deja terminate la băncile noastre, și în curând va începe seria adunărilor generale, dintre cari unele sunt deja convocate.

Credem deci a atinge o chestiune de cea mai mare actualitate, dacă din incidentul acesta vom reaminti și comenta aci pe scurt dispozițiunile principale ale legii comerciale cu privire la convocarea adunării generale, la publicarea bilanțului și a raportului anual al direcțiunii și la subșternerea bilanțului și a procesului verbal al adunării generale la tribunalul competent, cari toate se țin de datoria organelor conducătoare, adevă de agendele direcțiunii.

Dispozițiunile relative la adunările generale ale societăților pe acțiuni se cuprind în cap. III. titlul X. al L. C., dintre cari §. 177 pretinde în mod imperativ convocarea unei adunări generale pe an. Obiectele de deliberațiune ale adunării generale ordinare sunt de regulă: raportul anual al direcțiunii și bilanțul, raportul comitetului de supraveghere, distribuția profitului net și alte obiecte pe cari direcțiunea, comitetul de supraveghere sau acționarii singuratici află de bine a le supune, în formă de propuneri, deliberațiunii adunării generale, d. ex. distribuția sumei destinate pentru scopuri filantropice, fixarea tantiemelor și a marcelor de prezență, întru cât acelea nu sunt fixate prin statute; alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghere, etc.

Convocarea adunării generale trebuie să se facă în conformitate cu statutele, cari au să statorească și timpul și locul, când și unde are să se țină adunarea generală, stera ei de competență, ordinea desbaterilor, modul cum au să se aducă concludese, dreptul de vot al acționarilor și modul exercitării lui, cum au să se facă alegerile, precum și aceea că ce are să urmeze, dacă adunarea generală nu este capace de conclud.

Adunarea generală are să o convoace, în termenul statutar, reprezentantul permanent al societății, adevă direcțiunea, și numai când aceasta nu ar convoca-o în termenul prescrip, comitetul de supraveghere are dreptul, ba chiar datorința de a o convoca.

Dacă în privința timpului statutele nu conțin nici o dispozițiune, atunci convocarea adunării generale trebuie să se facă astfel, ca acționarii să fie informați încă din timp despre locul și termenul, unde și când se va ține adunarea generală. De directivă servește în privința aceasta §. 198 al L. C., în sensul căruia bilanțul și raportul anual trebuie publicat cu 8 zile înainte adunării generale; prin urmare convocarea adunării generale încă are să se facă, dacă statutele nu conțin un termen mai lung, cel puțin cu 8 zile înainte de termenul fixat pentru ținerea ei.

În lipsa de dispozițiuni pozitive înscrise în statute, convocarea se poate face sau printr'un anunț în ziarele designate pentru publicațiunile societății, sau prin convocări tipărite, cari se trimet prin postă la adresa fiecărui acționar.

Convocătorul trebuie să conțină la tot cazul programa adunării generale, adevă or-eina obiectelor de deliberațiune, căci conform §. 177 aline a doua a L. C., concludese valide se pot lua, cu excepțiunea propunerilor pentru convocarea unei noue adunări generale, numai relativ la obiectele puse în convocător.

Obiectele de deliberațiune se amintesc în convocător pe scurt, dar' la tot cazul astfel, ca acționarii să știe despre ce se tractează. Relativ la propunerile intrate din partea acționarilor există diferite păreri; unii susțin, că este inomis de lipsă, ca acelea să se publice în întregime; alții iară zic, că este suficient, dacă se amintește simplu, că vor veni la desbatere și eventuale propuneri intrate la timp din partea acționarilor. Curia reg. s'a pronunțat în chestiunea aceasta în favorul celor dintăiu, enunțând, că: expresiunea »alte propuneri« nici de cât nu este suficientă, ca adunarea generală să poată lua concludese valide. (336/884.)

La cas de modificare a statutelor însă este necondiționat de lipsă, a se indica în convocător apriat, cari capitole, în ce sens se intenționează a se modifica, eventual să

se trimită acționarilor un proiect de statut, cuprinzând textul vechiu, alături cu textul cel nou, modificat. Asemenea trebuie să se pună în convocător, dacă statutele conțin dispozițiuni în direcțiunea aceasta, locul și timpul, unde și când sunt a se depune acțiunile, eventual dovezile de plenipotență din partea acționarilor, cari voesc să participe cu drept de vot la adunarea generală; în lipsă de astfel de dispozițiuni statutare, acționarii se legitimează cu acțiunile ce le posed.

Raportul direcțiunii către adunarea generală se poate face în scris sau verbal; în cazul prim se prevede cu semnătura firmei, dar' poate fi scris și numai de președintele sau ori și care membru al direcțiunii; asemenea se poate prezenta raportul verbal prin ori și care membru al direcțiunii. Rapoartele în scris sunt de preferit celor verbale deja din motivul, că nu trebuie luate în întregime la protocol. Și într'un cas și într'altul scopul raportului anual este de a prezenta acționarilor în liniamente generale momentele principale din viața societății în cursul anului expirat, de a-i informa asupra activității dezvoltate de direcțiune în interesul întreprinderii, despre rezultatele atinse și în fine de a explica bilanțul prezent. De aceea raportul trebuie astfel întocmit, încât pozițiunile singuraticice din »bilanț« și din »contul profit și pierdere«, să le poată înțelege, cu înlesnire chiar și acționarii laici în ale contabilității și să se presinte astfel mersul și rezultatul activității anuale, precum și sporul sau regresul în singuraticice ramuri de operațiune, încât adunarea generală să-și poată forma asupra bilanțului și asupra situațiunii societății o judecată cât se poate de clară și de obiectivă.

Sub decursul adunării generale direcțiunea are rolul de a da și prezenta acționarilor toate deslușirile și datele, ce i-s'ar cere. Dacă însă cu considerare la interesul întreprinderii, direcțiunea află de consult a nu da sau prezenta informațiunile și datele reclamate, atunci dînsa se va nisa la capacita adunarea generală despre necesitatea rezervei sale; întru cât însă aceasta ar insista pe lângă pretensiunea sa, direcțiunea este necondiționat obligată a da informațiunile ceute și a prezenta datele pretinse, presupunând, de sine înțeles, că nu este constrînsă la aceasta prin singuraticice, ci printr'un conclud formal al adunării generale.

Raportul anual al direcțiunii către adunarea generală, împreună cu bilanțul examinat din partea comitetului de supraveghere, este a se publica, în sensul §. 198 al L. C. cel puțin cu 8 zile înainte adunării generale.

Contra acestui §. greșesc, cu puține excepțiuni, aproape toate băncile noastre, cari se mulțămesc a publica în ziarele societății, simplu numai »bilanțul« și »contul profit și pierdere« și cel mult convocătorul la adunarea generală. Aceasta este o evidentă desconsiderare a dispozițiilor legii, care, dacă tribunalele comerciale ar fi mai riguroase, decât cum sunt, poate să aibă de urmare, nu numai amende simțitoare, ci și aceea ca concludese adunării generale să nu se aproabe și direcțiunea să fie pusă în neplăcuta poziție de a convoca o a doua adunare generală, precum de fapt s'a și întemplat în anul trecut, cu una din băncile noastre.

Unii interpretează §. 198 al L. C. în sensul, că nu raportul direcțiunii, ci raportul comitetului de supraveghere, referitor la examinarea bilanțului este a se publica cu 8 zile înainte de adunarea generală. Interpretarea aceasta însă este după părerea altora greșită, pentru-că în §. 198 al L. C. alinia 1 se spune apriat: »Direcțiunea este obligată a veghia, ca registrele societății să se poarte în regulă și ca bilanțul anual, examinat din partea comitetului de supraveghere, să se publice, împreună cu raportul către adunarea generală, 8 zile înainte de ținerea adunării generale«, deci §-ul acesta se poate referi numai la raportul direcțiunii, nu și la raportul comitetului de supraveghere, despre care §. 195 al L. C. zice numai atât, că are să fie prezentat adunării generale, fără a aminti însă ceva despre publicare.

(Va urma).

Revista externă.

Lupta Burilor.

De Wett și Steyn cu vr'o două până în 3000 de oameni și două tunuri au trecut peste linia ferată, nu de parte de Houtkral.

Englezii afirmă că granatele lor au cauzat mari pierderi Burilor, și că le-a succes a lua bagagiul întreg, între altele 100.000 patroane și un tun dela De Wett.

La această știre observăm, că după datele engleze, De Wett până acuma a căzut mort de 3 ori, a fost rănit de 6 ori, i-s'au luat peste 50 de milioane de patroane, și în continuu este amenințat că: ba azi, ba mâine îl prind Englezii, toate aceste firește numai pe hârtie.

Credem că și cazul dela Houtkral va fi un astfel de »eveniment«, neînțeles.

Crisă în Sârbia.

Cabinetul Ioanovici a dimisionat, dar' ambasadorului din Paris Mihaiu Vuici nu i-a succes a compune noul cabinet, și azi în 18 Febr. 1901 așa s'a reconstruit ministerul, că Alexa Ioanovici rămâne președinte al consiliului ministerial, dar' ministru de externe în locul lui va fi Dr. Mihaiu Vuici, radical moderat.

Din ministerul de până acuma ies L. Popovici (interne), Nafta Antonovici (justiție) și D. Spasici (comerc.), ceialalți rămân.

China.

În China după știrile cele mai nouă contele Waldersee a provocat pe toți generalii să se pregătească pentru o expediție de 8 zile. Se crede că ținta expediției va fi Singanfu. Scopul: influențare asupra Chinezilor să se supună condițiilor Europeanilor.

NOUȚĂȚI

— † **Gregoriu Maior**, zelosul naționalist român, care timp de 15 ani, ca redactor al foii »Gazeta Transilvaniei« din Brașov, s'a pus cu trup și suflet în serviciul marelui cause naționale, a răposat la Viena, unde a mers să-și vadă de sănătate. În mormântarea i-s'a făcut în 13 Febr. n.

— **Asentările în comitatul Hunedoare**, se vor ține: La

Geoagiu:	în 1 și 2 Martie;
Orăștie, jurul	» 4 » 5 »
cei din oraș	» 6 »
Baia-de-Criș:	» 8 » 9 »
Brad:	» 11, 12, 13 »
Deva: cei din oraș	» 16 »
jurul	» 18, 19, 20 »
Ilia:	» 21, 22, 23 »
Hunedoara: jurul	» 26, 27 »
cei din oraș	» 28 »
Hațeg: jurul	» 29, 30 și 1 Aprilie
cei din oraș	» 2 »
Pui:	» 9, 10 »
Petroșeni	» 16, 17, 18 »

— **Serată teatrală** împreună cu joc vor arangia meserieșii români din loc în folosul fondului lor, sub conducerea dlui inv. dir. **Constantin Baicu**, Sâmbătă la 23 Febr. st. n. a. c. în sala hotelului »Transilvania«. Inceputul la 8 ore seara. Prețul locurilor: Locul I. șirul 1 și 2 câte 2 cor., Șirul III, IV. și V. 1 cor. 60 fil., Locul II. 1 cor. Parterre 80 fil. Galeria 50 fil. Loja 8 cor. Bilete de intrare se află în prăvălia dlui I. Lăzăroi și seara la casă.

Program: I. »**Sărăcie Lucie**«, comedie într'un act de Iosif Vulcan. Persoanele: Sivu Iernilă, episcop, dl Petru Banciu. Veselina, fata lui, d-șoara Roza Raț. Ioța, căraș, dl Iacob Herța. Trăilă Liliac, holtei, dl Rusalin Ionescu. Viligă, nebunul satului, dl Constantin Budoiu. Sanda, vrăjitoare, d-șoara Catinca Rusu. Fete, neveste, feciori. II. »**Vecindate periculoasă**«, comedie într'un act de Kotzebue. Persoanele: Petecescu, croitor, dl Petru Banciu Săftica, nepoata lui, d-șoara Sofia Bogat. Goleanu, tiner bogat, dl Rusalin Ionescu. Ioniță, servitorul lui, dl Iuliu Muntean. Zamfira, modistă, d-șoara Safta Adămescu.

On. public din loc și jur este rugat și pe calea aceasta să binevoiască a lua parte la această serată, căci prin participare va afla fiecare o sară plăcută și va încheia carnavalul într'o frumoasă societate românească.

Cei-ce n'au primit invitație, să se considere prin aceasta ca invitați.

— **Reuniunea Femeilor rom. din Brașov** și-a sărbătorit jubileul de 50 ani, Marți în 12 Febr. n. a. c. La 9 oare dim. s'a celebrat parastasul pentru întemeietorii și binefăcătorii Reuniunii, în frunte cu Impărăteasa Regina Elisabeta, Metropoliții Andreiu și Alexandru, etc. După aceasta s'au încununat mormintele membrilor înmormențați în Brașov la bis. Sf. Nicolae, din Groaveri și de pe Tocile. Ședința festivă s'a ținut în sala cea mare a gimn. D-na pres. Agnes Dușoiu a ținut discursul de deschidere, urmând apoi și altele. Seara a avut loc »balul iubilar« al așa numitului joc național »Romana«, despre care se susține că și-a luat începutul înainte de asta cu 50 de ani, va să zică deodată cu înființarea Reuniunii.

— **Concertul** dat Sâmbăta trecută de Reuniunea de cântări din loc, al cărui dirigent e dl inv. Ioan Branga, a fost cam slab cercetat. O mică parte din cauza acesteia credem că există și în aceea, că între coriști nu se află decât 1—2 inteligenți, ear' ceialalți sunt toți plugari. Programul în sine a fost bineșor executat. Venit curat, după-cum aflăm, abia au rămas vre-o 20 cor.

— **Kriványi**, marele defraudant al casei orfanilor din comitatul Aradului, care a turat nu mai puțin decât 800.000 cor. a fost judecat Sâmbăta trecută de către tribunalul din Arad la 9 ani de robie și la pierderea oficiului pe 10 ani.

— **Balul bunicilor**. Într'o comună muntoasă, care constă din 48 de fumuri, lângă Tetschen-Bodenbach, au arangiat un bal, 24 de buniți, numărând laolaltă 1492 de ani, și bucurându-se de 110 copii și 134 de nepoți. Era o privilegiu frumoasă văzând cum moșii aceia se aventau la dans cu bunicele. Acest rar bal a atras cu sine public din cea mai mare depărtare. Venitul curat, destul de mare, a fost destinat pentru școala din Ohren.

— **Duel cu sfârșit mortal**. Zilele acestea a avut loc între oficerii reg. 85 de Inf. Alfred Lerner și Rudolf Euderle un duel, în urma căruia cel din urmă străpuns fiind prin inimă, a murit pe loc.

— **Omorât în tunel**. Inginerul Pollandt din Viena a fost strivit, în tunelul din Semmering, de trenul ce mergea spre Kärnten.

— **Arderea unei fabrici de tutun**. În Grodno (Rusia) a ars fabrica de tutun, numită Schreun-Schereschewski. 1429 de muncitori au rămas din cauza aceasta fără de lucru. Fabrica producea pe an tutun în valoare de peste 2 milioane ruble.

— **O dramă familiară**. Muncitorul Dressler din Mülheim fiind dat afară din atelierul unde lucra, de năcăz și supărare că cu ce-și va mai hrăni de aci înainte pe femeia și cei șapte copii ce-i avea, într'o noapte s'a sculat din pat, a luat un cuțit și cu acela și-a junghiat muerea și copiii, ear' mai pe urmă și-a tăiat sieși vinele dela mâni.

— În **New-York** a fost deținută de curând o damă foarte elegantă și frumoasă. Ea mergea în orele de noapte prin stradele nu prea tare frecventate, și când vedea un tiner elegant, de care i-se părea că are parale, se ducea spre el, și zicând: »O, dragul meu!« îl prindea pe după cap și-l săruta. Mai mulți tineri au primit sărutări dela necunoscuta damă, dar' cu sărutarea deodată li-s'a dus și portofelul cu banii. În cele din urmă a fost prinsă și arestată. S'a aflat la ea o frumoasă sumă de bani.

— **Trei mirese dintr'o familie**. În Nagy-Maros s'a întâmplat un cas de tot rar în felul seu. Dumineca trecută a avut loc căsătoria alor 3 fete ale lui Josef Bergman. Cei trei miri încă au fost din aceeași comună.

— **Inmormântarea** celor împușcați de gendarmi la Turgul-Murșului s'a făcut cu pompă mare, luând parte cu miile. La groapa preotul Josef Tóth a ținut o vorbire foarte mișcătoare.

— **O societate**, constatătoare din 100 de comercianți au plecat cu o mare caravană de cămile și marfă scumpă din Beludschistan la Afghanistan. Când treceau prin deșertul (pustă) acela mare, o bandă de hoți, bine înarmată, le-a eșit în cale, și i-a despoiat nu numai de banii ce-i aveau, dar' și de ale mâncării, pe urmă i-au mai și bătut. Voind comercianții după acestea să se reîntoarcă acasă, au perdut drumul, și astfel 5 săptămâni de-arindul au umblat prin cel deșert, în timp ce 90 dintr'inșii au murit de foame și oboseală, și abia 10 s'au mai întors ca vai de ei acasă.

— **30.000 de câni**, ba și mai mulți, are Berlinul de prezent. Orașul incasează ca dare după acei câni 575.000 de mărci.

— **Un hotel din pomi**. Cel mai de admirat hotel se află în California, pe drumul dintre Santa Cruz și San Jose. California, după-cum este cunoscut, posedă cei mai mari pomi din lume. Un întreprinzător de hotel, ca să cruțe speșele zidirii, a avut ideea, ca o mare grupă din acei pomi uriași, să o întocmească ca hotel. Trunchiul gol al unui pom, care are o mare periferie, l'a întocmit ca odaie de primire, ear' trunchiurile mai mici ca odăi de dormit.

— **Mai mulți tineri** din Aargan, petrecându-și într'o noapte, au rupt picioarele dela mai multe scaune, și apoi unul dintr'inșii s'a rămasit, că el în miez de noapte, sub cuvânt că oare-care dintre ei și-a rupt piciorul, va aduce pe medic la fața locului și vor ride de el, arătându-i scaunele. Chemând pe la 12 ore pe medic la telefon și rugându-l să vină îndată că e primejdie, acela, cu toate-că locuea la o depărtare de o oră, totuși s'a dus la fața locului; acolo văzând că e păcălit, nu s'a supărat, ci s'a apucat numai decât și a legat picioarele scaunelor în ghips, și după aceea a trimis tinerilor o notă »sdravănă« pe, care ei au fost siliți să o plătească. Din banii aceia a dat medicul o parte și pentru scopuri filantropice.

— **Cei mai mari binefăcători ai timpului nostru**. Cei mai mari bancheri din Anglia și America, cari posedă cele mai mari capitaluri din lumea întreagă, se arată, după-cum se și cuvine, ca foarte — binefăcători. Miss Standford, o femeie care posedă mai multe miliarde, a dat în anii din urmă 2.000.000 funți sterlingi pentru scopuri filantropice; budgetul anual pentru scopuri filantropice al prințului de Westminster se urcă la cel puțin 20.000 funți sterlingi. Regina Angliei a dat anual câte 10.000 funți sterlingi; Americanul Iohn D. Rockefeller dă pe an 100.000 funți sterlingi pentru instituțiuni de binefacere; și s'a calculat, că suma ce a dat-o el spre acest scop de 10 ani încoace, face pe oră, zi și noapte, 50 funți sterlingi. Se zice, că Miss Helena Gould, fiica răposatului Mr. Jay Gould, împarte anual 30.000 funți sterlingi.

— **Transilvania și profeția ovreului Blowitz**. În »Northern American Review« a apărut niște profeții ale ovreului Blowitz asupra marilor evenimente; între altele găsim unele relații la România.

»În centrul Europei va izbucni războiul după moartea lui Francisc Iosef. Nu se poate spune modul cum va izbucni, dar ori-ce împrejurare poate aprinde incendiul; e sigur însă că războiul va sbucni, căci România încurajată de Rusia va încerca să ia Transilvania din mâna Ungurilor, cari la rindul lor nu vor suferi să li-se ia această provincie».

E caracteristic, cum ovreii nu doresc decât războaie, revoluții... căci cine profită din toate acestea. Tot el.

— **O companie jidovească în războiul Sud-African**. Corespondentul din Cap al unei mari gazete vieneze trimite o lungă corespondență în care povestește despre o încercare făcută în scopul de-a se organiza o companie de jidanii, — un »corp« — cum îi spuneau jidanii — în sprijinul armatei engleze.

Acest »corp« ce se intitulase singur cu numele caracteristic de »compania Macabeilor«, a existat în adevăr câte-va zile, dar' s'a dizolvat repede-repede.

Numitul corespondent scrie următoarele: În primele zile ale lunii Ianuarie ziarele de aci au produs o adevărată senzație prin știrea înregistrată de ele despre formarea unui corp jidovesc pentru armata engleză din sudul Africii.

Toată jidovimea din orașul Cap și de prin împrejurimi era coprinsă de un entuziasm indescriptibil.

Numărul total al urmașilor lui Iuda din acea parte de loc e de vre-o 15—20.000 oameni.

Era foarte natural ca pe lângă așa numitele Scottish Corps, Welsh Corps, etc., se fie și un corp jidovesc.

Jidani sîngau în gura mare că în ce privește vitejia ei nu se vor lasa mai pe jos de celelalte trupe englezești și că vor promta de această ocazie pentru a documenta devotamentul și credința lor pentru coroana engleză și pentru a arăta lumii întregi, că jidovimea ce se numita jidovimea, e absolut neîntemeiată.

La sfârșitul manifestului, (apelului) adresat jidovilor, se spune că jidani nu trebuie să uite că Anglia e unica țară din lume în care ei traiesc mai liberi.

Anglia luptă acum pentru această libertate în contra Transvaalului, al cărui guvern o retuza cu îndărătnicie jidovilor.

Foșe jingoiste — bine înțeles și cele jidovești — spuneau la câte-va zile după acest apel, ca recrutarea merge de minune.

În sfârșit compania macabeiană a fost înscrisă sub acest nume, și incorporată ca secția D. în garnisoana orașului Cap.

Acest rezultat se datorește unui oarecare Waidman; care la un meeting a declarat, că e autorizat de comandantul corpului de voluntari, colonelul Southey, să formeze un »corp« special jidovesc.

La 12 Ianuarie, după amiază, cu ocazia unei parade a tuturor voluntarilor, a defilat și compania macabeiană.

Dar', o groază!

Întregul »corp« număra numai 25 oameni, dintre cari cea mai mare parte jidani ieșești, mici, piperniciți.

Cu acest caraghios fiasco s'a terminat formarea aceluia corp atât de mult trimbuțat și foile jingoiste se păzesc azi ca de foc să mai facă — fie măcar prin câte-va rânduri — propagandă pentru o asemenea idee.

— **Pușcături de revolver asupra unui tren »express«**. Asupra trenului ce parcurgea drumul dela Köln la Brüssel, s'a dat la stațiunea Saventbeur, depărtare de 10 chlm. de Brüssel, 4 pușcături de revolver. Gloanțele au străbătut într'un vagon de clasa I., și au atins pe 2 pasageri.

— **Redacțional**. Abonent nr. 168. Pentru nrul de față a sosit prea târziu, deoarece foaia se încheie totdeauna Marța. În proximal se va publica.

DIVERSE.

Castelul Dankwaderode.

În marele ducat Braunschweig din Germania, care a fost zidit la 1170 și a cărui prime părți constitutive sunt de pe timpul lui Henric Leu, acum este cu totul restaurat. Pe pereții colosali ai acestui castel se află o mulțime de zugrăveli. În parterre sunt: Cele patru anotimpuri, cele patru virtuți cardinale (înțelepciunea, vitejia, dreptatea și cumpătarea). În partea de sus, în sala festivă se ved simbolurile: Henric Leu și soția, turniere singuratică și în masse, Lothar de Saxonia, împăratul german, care a domnit dela 1128 până la 1139, cu ginerile seu Henric cel mândru de Bavaria, tatăl lui Henric Leu; asaltul unui turn, două dame cari joacă șach, copii cari se joacă, alianța lui Henric cu Frideric Barbarossa, asaltul cetății lombardice Tarzona de către Henric Leu, însoțit de Barbarossa, întrarea lui Henric în Ierusalim și întoarcerea sa din țara stântă, etc.

O faptă săngeroasă în Siberia.

Un ziar rusesc anunță următoarea întâmplare tristă în satul Sherdowke în așa numitul tract jahulik: Ofițerul Possterba, care comanda o escortă a unei cete de prizonieri dela închisoarea Alexandrowsky, revoltase contra sa pe arestanții, din cauza multelor șicane ce le făcuse pe drum. După-ce ajunsese în stațiunea Scherdowke, arestanții cuprinși de foame alergeră la vânătoarele de alimente. Ofițerul porunci arestanților să se întoarcă imediat la stațiunea de atapă și când auzi câteva murmure alungă pe vânătoarele aceste. Partea cea mai mare dintre arestanți intrară în curte, o parte însă eși și își permise să insulte pe ofițer. Acesta porunci soldaților să pună mâna pe dlnsul și să-l scoată din rândul celorlalți. Când arestantul își continuă insultele, ofițerul îl amenință că îl va împușca, dacă nu va tăcea. Atunci un alt arestant strigă: »Pe toți nu ne vei împușca! Ofițerul turbat de aceste cuvinte ordonă soldaților să se înșire și să fie gata de foc, ear' mulțimea să se dea la o parte. Arestantul strigă, întinzându-și peptul: »Impușcă! Mulțimea abia făcând câțiva pași la o parte când și răsună o salvă de nouă focuri și arestantul căzu la pământ. Un alt arestant, care din cauza piciorului său schiop, nu putu să se depărteze repede, fu rănit de moarte. Se mai dete o nouă salvă și un al treilea arestant căzu jos mort. S'a constatat, că ofițerul înnebunise de furie și a fost înlocuit cu un alt ofițer.

Regele pustiei.

E lucru cunoscut, că Arabii nu sunt fricoși, cu toate astea nici unul din ei n'a crezut, că e cu puțință ca leul, regele pustiei, să fie atacat în tață și ucis dela zece pași, când știe foarte bine, că leul a eșit biruitor din lupte cu câte 400 de oameni, făcând victime și ducând în pielea lui gloanțe, cari nu-i făceau mare supărare. Francezii Gerard, Bonbonel, Pertuiset și de curând Germanul Scheibler, au dovedit că astfel de vânătoare se poate face cu o carabină bună, cu răceală și cu îndemănare la ochit.

Cel dintâiu leu a fost ucis de Scheibler în țara Somalilor, la 160 kilometri de Berber. Cu ocaziunea aceasta a trebuit să se dea toc buruenilor uscate, înalte, nepătrunse, în cari se afla leul. Pe jumătate înăbușit de fum, leul căuta se iese din cercul de foc în care se afla și dădea mugete cari înghețau sângele în vine.

În vreme ce tovarășii săi trăgeau la întâmplare, îndrăznețul vânător, cu carabina la ochiu, cu degetul la trăgaci, urmărea toate mișcările fiarei. Folosindu-se de un moment în care leul îi prezenta flancul, la 12 pași, îi trimise un glonț în umăr, apoi încă două în jurul umărului. Leul, rănit în inimă, căzu ca un mal și rămase mort pe loc.

Era un leu frumos, cu coama neagră, lung de aproape 2 metri și înalt de 1 m. 20 cm.

De atunci în coacea Scheibler a tras în mulți lei, însă leii n'au avut mai nimic din gloanțele intrate la o mică adâncime în corpul lor.

Sunt numai două locuri unde leul poate fi lovit la sigur: capul și inima. În celelalte părți ale corpului, gloanțele nu-i fac altceva

decât să-i sporească iuteala mișcărilor și forța.

Fruntea leului, deși lungă de un cot, e foarte greu de ochit, căci dacă leul nu fuge din fața vânătorului, înțelege de minune ce vrea omul cu dlnsul.

Vede armele și nici o mișcare a omului nu perde din vedere. El așteaptă primul foc și când e ochit se culcă la pământ ca și pisicile, nepresintând puștii decât înălțimea capului. Dacă vânătorul se învertește cu pușca la ochiu în jurul leului, acesta se învertește și el, în loc, în aceeași direcțiune. Omul e silit să facă numai 2—3 pași într'o parte sau alta, până descopere tîmpla fiarei; trebuie să ochiască bine și repede, să tragă și să ucidă, altfel e mort, sau aproape mort, înainte de a da măcar un țipet.

Leul se vînează astfel numai noaptea. Cum e leneș și-i place să facă din noapte zi, se duce în reversatul zilei în vizuina lui din coastele munților spre a-și mistui mîncarea. În amurg i-se face ear foame și pleacă să găsească oi, boi, cai, pe cari îi omoară strîngându-i de gât cu dinții, li ia în gură și-i duce în vizuina lui adese-ori la distanțe mari.

Vânătorul de lei are în tot deauna de studiat obiceiurile particulare ale leului, care bîntuie vre-un sat și de recunoscut locurile în cari își are vizuina; apoi în reversatul zorilor, trebuie să se afle pe una din cărările pe unde trece leul spre a se întoarce la vizuină. Adeseori trec mai multe nopți în așteptare zadarnică, prin gături de munți spăimîntătoare, frecventate de alte animale, cari nunai bine nu voiesc omului.

Apoi când vânătorul începe a se plitisi de atâtea nopți de veghiere, cu pușca în mână, aude de odată troznind ramurile din tușiurile învecinate. Sgomotul se apropie și două lumini apar în întuneric la marginea tușiului. Leul a apărut. Suprins mai întăiu că o ființă așa de slabă îndrăznește a-i așinea calea, fiara se pune îndată în apărare. Acesta este momentul în care vânătorul trebuie se aibe ochiul sigur, nervii de oțel și inima tare.

Un om fără arme sau fără să aibă timpul de a lua o poziție de apărare, întâlnindu-se noaptea cu un leu, e perdit la sigur.

Leul negru mai cu seamă nu iartă nici odată.

Leul are o poftă de mîncare foarte mare și ca un mare boer ce este, lasă rămășițele prînzului său animalelor inferioare, care se țin după el la distanțe mari. El consumă anual, cai, cătări, boi, cămile și oi în valoare de șase mii de coroane. Un leu trăind, în termin mijlociu, 35 de ani, face pagubă Arabilor de 210.000 de coroane. Abdel-Kader, guvernator în Egipt, a socotit că un Arab plătește leului un bir de 50 de ori mai mare decât acela pe care-l plătește Statului.

Cu cât un leu este mai aproape de moarte cu atât este mai primejdios. Când e grav rănit, atrage sub dlnsul pe omul pe care a isbutit să îl apuce cu ghiarele-i puternice, și se pare că se bucură de agonia lui. Pe când rupe încet cu unghiile carnea victimei, ochii lui înflăcărați fascinează pe ai omului, care nu îndrăznește nici să strige nici să se plîngă.

Fântâna foamei.

Această fântână, cu nume sinistru, se află la Woessingen, aproape de Stein, în marele ducat de Baden. După-cum s'a dovedit prin lapte, fântâna aceasta nu dă apă decât în anii de foamete. »Gazeta Antichităților« în care găsim această comunicare, spune că fântâna foamei n'a dat apă decât în anii 1563, 1571, 1636, 1699, 1741, 1771, 1816, etc. tot ani în cari a fost mare foamete prin acele părți. Aceasta o afirmă și învețtorul dela școala din Woessingen într'o relațiune ce se păstrează în arhivele comunei.

Sz. 89—1901. végr.

1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az algyógyi kir.

járásbírószág 1900 évi Sp. 726/3 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurél ügyvéd által képviselt Călimán Tanászie javára Zsúrzs Nikuláj és t. ellen 94 kor. 40 fil. s jár. erejéig 1901 évi január hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le foglalt és 726 kor. becsült következő ingóságok u. m.: gazdasági épületek, juhok, szekér és szarvasmarhák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbírószág 1900 évi V. 499/2 számú végzése folytán 94 kor. 40 fil. tőkekövetelés, ennek 1899 évi november hó 9. napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 138 kor. 30 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Voja községében végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközlésére 1901 évi február hó 27. napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók. oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltaták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi február hó 16. napján.

Ruszuly Imre,
kir. bir. végrehajtó.

Publicație.

Subsemnatul prin aceasta aduc la cunoștință, că am un taur de vîndut, rază pinzgau, roșu închis, de 2 și jumătate ani, provăzut cu atestat veterinar că este apt de folosire și corespunde recerînțelor prescrise de legea sanitară de vite.

Cugir, la 18 Febr. 1901.

Nicolae Crișan,
plugar.

Proprietarul Hotbauer Richard din Geoagiu (Algyógy) aduce la cunoștința publicului, că are de vînzare

măzăroiu mestecat cu ovēs

cualitatea primă, anume pregătit pentru semăntă. Prețul unei măsurii de 20 litre costă 1 fl. 65 cr. sau 3 cor. 30 fileri. 1—3

De vînzare.

Frații Dizmatsek, mașiniști în fabrica de fer din Hunedoara, aduc la cunoștință, că sunt aplicați a vinde din mână liberă arătorul și fînașul, aflător pe hotarul orașului »Orăștie« No. 3953—3954 comasat, în extensiune de 2 jug. 350 □.

Condițiunile se pot vedea la proprietari și în Redacție.

3—3

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

în Orăștie (Szászváros)

Opuri ———

Bilete de log. ———

Broșuri ———

Circulare ———

Bil. de vizită ———

Invitări ———

Bilanțuri ———

Acții ———

Cap. de epist. ———

Placate ———

Ord. de dans ———

Adrese ———

Compturi ———

Note ———

Preț Curent. ———

Anunțuri ———

Registre ———

Imprimare ———

Couverte ———

Bilete de cun. ———

Etc. etc. etc. ———

Există deja de 13 ani și este provăzută cu tot felul de material necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce comande repede și cu prețuri moderate, se îngrijește totodată ca toate acelea să fie estetic lucrate și fără erori.

Până de present se bucură de spriginul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă aceasta despre promptitudinea și acuratețea cu care efectuește ori-ce lucrare.

Ca unica tipografie românească în acest mare comitat, se roagă de binevoitorul sprigin al celorlalte institute rom., precum și al privaților.